

Spis treści

Wprowadzenie: Tylko zawsze ku głębiom... melancholii!	7
I. „Rozpacz na różne psychiczne tony”. Søren Kierkegaard	
i <i>Próchno</i> Wacława Berenta	17
„Metafizyka rozpacz”	17
Kierkegaard a Młoda Polska	21
Kategoria rozpacz w egzystencjalnej filozofii	
duńskiego myśliciela	26
<i>Homo aestheticus</i>	30
O „człowieku estetycznym” i „chorobie na śmierć”	
bohaterów <i>Próchna</i>	34
II. „Obumarłe doświadczenie”. Alegoria, melancholia i fantazmaty	
libidalne, czyli o kondycji artysty	41
Tetmajer i „niepochwytna melancholia”	41
„Alegoryczne zapatrzenie w głąb”	44
Baudelaire’owska „retoryka głęboka”	47
<i>Melancholia generosa</i>	49
Aporetyczne piękno Baudelaire’a	55
„Ogródek Adonisa”, rozdarta dusza i jej cień u Tetmajera	60
III. Żywioły melancholii, czyli „nad brzegiem żałoby...”. Wyobrażenia	
melancholijna we wczesnej twórczości Bolesława Leśmiana	65
Leśmian „od strony przeszłości”	65
W „odmętach wieczoru”	69
Symbolika wanitatywna	72
Spojrzenie Dürera	74
Alegoria i enumeracja, czyli „retoryka żałoby”	80
Efemeryczność istnienia	83

IV. „Zmierzchów żałoba”. Pejzaże wieczorne w twórczości poetyckiej	
Kazimierza Przerwy-Tetmajera i Bolesława Leśmiana	87
Poezja o duszy zamyślona	87
Marzenie o istniejącym nieistnieniu	93
Baudelaire, alegoria i poezja śmierci	98
„A jednak smutek stał w dolinie...”	104
Od ekspresji alegorycznej ku anamorfotycznej deformacji	112
V. Melancholia i <i>horror vacui</i>. Meduza w twórczości	
Tadeusza Micińskiego	119
Metamorfozy Meduzy	119
W królestwie rozpacz i ruin	128
„Meduzyjskie piękno” kuszone przez nicość. O <i>Bazylissie Teofanu</i> ..	132
Kompleks Parsifala i „Minotaury Żądy”	138
Nota bibliograficzna	145
Bibliografia	147
Spis ilustracji	157
Indeks nazwisk	159